

(pozn. jedná se o píseň Braniboři v Čechách, druhotný název Gero)

1. Na čele hradní posádky jel Gero vybrat desátky,
by oslaviti mohl státní svátek,
leč prázdné město, ves i bor, neb Sasík, Prajz i Branibor
už dávno přestal střídat do prasátek.
Už nechce platit hradu hry, přes Čechy vytáh' na Uhry,
tam na Dunaji nalodil se na vor
a proti proudu pádluje a vesele si jódluje
jak Štajerák, jak Tyrolák či Bavor.
2. Vzal Gero jako urážku, že nikdo nechtěl bumážku
a povolení k vystavení pasu
a že dokonce farnosti už dělají mu schválnosti
a nechtějí mu plnit státní kasu.
Je divu, že je naštvaný, když uteče mu poddaný,
jenž vystaven byl léta jeho péči,
a že se cítí uražen, když fůra mužů, fůra žen
se z jeho péče u sousedů léčí.
3. Zří Gero oheň na střeše a alarmuje Mikeše,
by polapil tu nevolnickou chátru,
a Mikeš v roli spojence jde chytat Němce pro Němce,
neb prospívá to ledvině a játru.
A Pepa - ručky vod práce se plíží podél paláce,
jenž ukrejšvá se v malostranských střeších,
a s tváří lovce mamuta jde vykrádati auta,
jež zanechali Braniboři v Čechách.
4. Proč by si jeden nepokrad' - jó, v tom je Pepa demokrat
a šikulovi má být dána šance,
my přežili jsme Habsburka a dneska máme wartburka
a tuzexový konto v Živnobance.
Pak odstartuje po lupu na víkendovou chalupu,
tam s kamarády švihne pivní kůru
a, na poměry skuhraje, ví, že to zas ňák uhraje
[: a už se těší na demokratůru. :]